

CAJG (2) *sb m*

a *jasne*.

sg *N cajg* (1). ◇ *A cajg* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Kruszec służący do wyrobu monet (niem. Münzzeug) (1) : Z łtrony myńce/ trzebá ná baczeniu mieć/ y cáyg/ y wagę/ y kítałt póspolity [et materia, et pondus, et forma publica]. ModrzBaz 34v.*

2. *Uprząż końska (niem. Pferdezeug) (1) : ná koniech kószthowny cáyg/ z łrebrnemi nászyjniki. BielKron 328v.*

3. [*Narzędzia rzemieślnicze: Do tego małż wiedzieć/ że Zony wšytkich rzemieślnikow [...] máią przełtác ná łwey Gierádzie [ále ná łtátek álbo cáig do rzemiełłá należący niemaią łie tárgác] wšákże tkáčzki/ Sukienniczki [...] ielłiby łamy z dziewczkami tkáctwo robiły/ ktoregoby małż nierobił/ tedy ono naczynie wšyłtko do gierady będzie należáło SzczerbSpecSax 141 (Linde).]*

Synonimy: 3. naczynie, narząd, narzędzie, statek.

ZZa